

Beslutningsforslag om at Naalakkersuisut pålægges om at tage initiativer der er egnet til at mindske miljøbelastningen ved trawlfiskeri,

(Medlem af Inartsisartut Kim Kielsen, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

1. behandling.

Inatsisartutsmedlem Kim Kielsen foreslår at Naalakkersuisut pålægges at tage initiativer der er egnet til at mindske miljøbelastningen ved trawlfiskeri med henvisning til at:

1. Trawlfiskeri er forbundet med et stort forbrug af brændstof.
2. Trawlfiskeri kan indebære en stor bifangst, som ofte må smides ud og som sjældent overlever.
3. Trawlfiskeri kan forvolde omfattende skade på havbundens plante- og dyreliv.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege igen, at Naalakkersuisut agter at gøre fiskeri i Grønland bæredygtigt i enhver henseende hvorfor et forslag som dette hilses velkommen.

Hvad angår det store forbrug af brændstof og dermed udslip af miljøbelastende gasser kan jeg oplyse, at Naalakkersuisut har planer om at reducere anvendelsen af fossile brændstof med op til 5 % frem til år 2020. Den reduktion omfatter naturligvis brændstofforbruget i vort fiskeri.

Ifølge oplysninger fra Grønlands Naturinstitut (GN), foregår der en stor udvikling af skovle i disse år - kommercielt og ude i verden – bl.a. så skovlene ikke berører havbunden. GN oplyste dog, at de ikke ved præcist om sådanne nye skovle kan bruges i fremtiden, men mindst et skib bruger sådanne skovle i Grønland. Hvis det lykkes at udvikle skovlene vil det dels betyde mindre belastning på havbunden og mindre brændstofforbrug.

Jeg vil dog gøre opmærksom på, at trawl som et redskab er et etableret redskab i fiskeriet og dermed ikke kan forbydes, dog kan brugen begrænses. Eksempelvis kan jeg nævne at trawlfiskeri i Danmark udgør 75 % af fiskeriet målt efter tonnage, maskinkraft og forsikringsværdi. For at øge dette redskabs miljøvenlighed skal man derfor anvende andre tiltag. Det grønlandske trawlfiskeri efter rejer bidrager med 50 % af eksportværdierne og en stor del af hellefiskefiskeriet samlet på 18 % af hellefiskeeksporten. Det betyder, at trawlforbud ikke er realistisk.

Eksempelvis kan man opfordre aktører i fiskeriet om at investere i mindre brændstofkrævende fiskeri som vodfiskeri hvor man kan fange 1 kg fisk for så lidt som 0,2 liter brændstof, hvorimod det kræver 2,6 liter brændstof til at fange 1 kg fisk når der anvendes trawl.

Angående henvisningen til de store bifangster kan jeg oplyse at der findes regler i bifangstbekendtgørelsen som har til formål at løse problemet omkring fangst af for stor bifangst. Herudover reduceres bifangster betydeligt ved montering af riste som foreskrevet i bekendtgørelsen om regulering af fiskeri ved tekniske bevaringsforanstaltninger.

Anvendelse af rist i det grønlandske rejefiskeri betyder at bifangst er relativt beskeden og dette er dokumenteret i forskningsprojektet under EU-programmet CEDER (Catch Estimation and Discard Estimation in Real-Time). Ifølge Grønlands Naturinstitut er bifangst i trawlfiskeriet efter hellefisk også meget begrænset.

I forbindelse med Marine Stewardship Council (MSC) certificering er trawlfiskeriet påvirkning på havbunden kommet i søgelyset. GN har ikke haft nogen programmer omkring det forskningsfelt – sådanne undersøgelser er meget omkostningstunge og kræver en hel speciel ekspertise. I forbindelse med MSC har GFLK og/eller industrien selv indsamlet oplysninger fra fiskerne for at kunne udpege sårbare områder.

Endelig kan jeg oplyse at Grønland siden 2007 under den Nordvest atlantiske Fiskeriorganisation NAFO og den Nordøst atlantiske Fiskerikommission NEAFC har været involveret i bestræbelserne på at beskytte havbundens plante- og dyreliv. I den relation kan jeg også oplyse at der i forbindelse med arbejdet med at opnå Marine Stewardship Council certificering er der forhandlinger i gang med at kortlægge mulige sårbare områder i Grønlands farvande hvad angår havbundens plante- og dyreliv.

Naalakkersuisut vil af ovennævnte årsager ikke støtte forslaget og henviser beslutningsforslaget til afslag.